

gaarden og hyde hende at bo der en Del af Sommeren. Der var derfor ingen Tid at spille. Han vilde straks skrive til sin Arkitekt. Ogsaa Godsinspektøren skulde alarmeres . . .

Hans Tanker blev kaldt tilbage af Hr. Zaun, der havde kalkuleret sig op i Kampstemning og nu begyndte at skrike.

»Vi maa ved dette Valg møde med vore allerbedste Navne. Baade Reaktionen og Socialdemokratiet skal overraskes ved at se, at Partiet endnu har en Reserve af Elitetropper. Jeg skal betro Dem — De bringer jo ikke Sagen videre — at Deres Ven Professor Hagen har lovet os at lade sig opstille i en af de københavnske Højrekrese. Han er jo meget optaget af sin Videnskab og sin store Praksis — vel ogsaa af sine udbredte selskabelige Forbindelser — det er utroligt, hvad den Mand kan overkomme! Han stiller sig heller ikke i Haab om at blive valgt, blot for at markere sit Standpunkt.«

Paa Torbens Spørgsmaal om, hvilke nye Mænd man iøvrigt vilde finde paa Partiets Kandidatliste, nævnede Hr. Zaun en Del Navne, som han slet ikke kendte, og et Par andre som fik ham til at studse; men da han tænkte, at der kunde foreligge en Forveksling, gik han ikke nærmere ind paa Sagen. Han var ogsaa allerede bleven træt af Sam-